

շիւանդացաւ, նաև ինքը պիտի ուսպէ առաջ սրբան հրանդանցոց տեղափառութեամբ, ուր բժիշկը ինչպէս կարծում էր, ոչ թէ թօյն տապալ սպանում էր, այլ առաջին հոգի է տանում նրան զարտերու; իսկ մենք՝ պառաւական կարծիքների անսալով՝ մեկի փոխարէն 10 դու ենք տալիս:

Անօթաժեշտ է բժշկի օգնութիւնը:

Ս. Գարագաշ

Խ Ն Զ Է Պ Ա Տ Ճ Ա Խ Ա Բ

Ինչու մեր ուսուցիչները՝ չնչին բացառութեամբ՝ հայերէն չը գիտեն:

Եթէ բաւականաչափ լրջութեամբ մատենանք ինքնին, կը տեսնեմ, որ այդ շարքին մարտած արագութեամբ ու արագութեամբ ու արագութեամբ էնումը:

Ովելի՛ են ենդ ծախական ե. բաժանմունքն աւարտած—մի երեսում 70—100 սիմա անոնց աշակերտների ուսուցիչները:

Են կարծում ենք, որ այդ բարձիրութեամբ ենք, ուսուցիչները եղի են 6—7 տար-

թի առաջ եղած շրջանաւարտ ճե-

մարտականներն ու թեմական գպրցի ա-

շակերտները: Հիմա մի 4—7 տարի էլ

դէքի լու զննութեամբ մատուրու-

պէս այս երջանիկ թեմականների, ի որ այդ

ուսուցիչների ճեմարտականները պէտք է

մտած լինին ճեմարտական կ. գասարանը:

Այսինքն սրանից՝ «մի տասնուոր տարի առաջ եղած ճամանակները, որ մտած այս ա-

պէս կարտու և ափսուանը են յիշում:

«Կերին 6—7 տարվայ շրջագուռ» ճեմա-

րան ընդունվածները կամ գույն չեն աւարտի

կամ գուն ոոր են աւարտի Ուրեմն հայե-

ցն գլուխան այնպան պանց չէ վերաբ-

րուս, որբան առաջիկ շրջանաւարտներին:

Այս, անցեալ միշտ քաղցր է, և մենք

յիշում ենք ափսուանը ու մի ըլ-

զացմունք է, որ ունի իր հոգեանեական

անհական ժագումը: Այս զգացմունքի տե-

սակէտից անհայտ միշտ է լաւ է,

գորեկան է, Չը մուանանք բայց, որ

այս այսպիսի ժագումը մեանկէտից և ոչ

ասու մատօնութեամբ ու անականութեամ-

անականիցից ինչ արագութեամբ պատ-

առաջանաւում է անանաւում պատաստում:

Կը ափսարանը:

Վերջացնելով խօսք գույնի հայտնի բարձ-

րուս անհայտ անհայտ միշտ է պատաստում:

Են էլ են եղի ճեմարտանում, ինչ էլ ժա-

նոթ են այդ երշանկայիշատակ ժամանակ-

ները:

Ի՞նչ էնք անցնում ճեմարտների պէտք է ան-

ապա կամ հայտնի ինքնութեամբ, ու ա-

պա կամ հայտնի ինքնութեամբ ու ա-

